

KIADÓHIVATAL.
Budapest, Eszterházy-utca
12. sz.

Előfizetési díj:
Egész évre... 4 frt — kr.
Fél évre... 2 frt — kr.
Negyedévre... 1 frt — kr.
Egyes szám ára: 8 kr.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, pénz és értékküldemények reklamációk általában a lap anyagi részét illető levelezések pedig a fel. szerkesztőhöz (Gyöngyösi-utca 9. sz.) intézendők.
Megjelen minden pénteken.

NÉPJOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

SZERKESZTŐSÉG:
Budapest, Vas-utca 15. sz.

Előfizetési díj:
Egész évre... 4 frt — kr.
Fél évre... 2 frt — kr.
Negyedévre... 1 frt — kr.
Egyes szám ára: 8 kr.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, pénz és értékküldemények reklamációk általában a lap anyagi részét illető levelezések pedig a fel. szerkesztőhöz (Gyöngyösi-utca 9. sz.) intézendők.
Megjelen minden pénteken.

Gyász és öröm!

Üldözték, megköpökdtek, elárulták, keresztre feszítették, mert az igazságot mondta. Ezt hirdeti a kereszténység gyász-ünnepe; az igazság fényes világa homályosult el azon a napon, melyen diadalt ült a gazság Golgothának keresztje alatt. És ha a multat a jelenel hasonlítjuk össze, úgy találjuk, hogy az igazság megfeszítésének büne nem enyészett el, napjainkban is fennhordja fejét és kész az igazságot elnémitani. A nép érdekében önzetlen küzdelmet folytató, a jognak védője, a szabadság hirdetője hányszor üldöztetik ma is a zsarnokság, a sötétség barátai által és hányszor feszítik fel a tiszta igazságot, a letagadás, kijátszás bitófájára! A Megváltó megmutatta az utat, melyen az igazság barátainak, a népjogok védőjének, a jó kereszténynek haladnia kell. Tövises az ut, sokszor megostorozzák az azon haladót, gyakran elbukik a nehéz kereszt sulya alatt és a legtöbb esetben jutalma: árulás, megtagadás, üldöztetés, kétkedés.

A kinek nehéz az élet keresztje, tekintsen a türelmesen szenvedő megváltóra, a kik megostoroztatnak az igazság kimondásáért, merítsenek erőt az álhatatosság dicső példájából és kiknek önzetlen munkálkodásukért jutalom a hálátlanság, nézzenek a keresztre feszített üdvözítőnek szelid arcára, melyet midőn a keresztfán lehajt, ajkai imát mondanak az emberiségért.

Üldözték, megköpökdtek, elárulták, keresztre feszítették, mert az igazságot mondta.

Harmadnapra feltámadott!

Most ünnepeljük a gyász után az öröm, a feltámadás ünnepét.

A harangok hívó szavára megtelnek a templomok az áhítatos hívek ezreivel és az orgona rezgő hangjai mellett bizalommal, hittel, üdvöt adó reménnyel rebegik az ajkak, mi is föltámadunk!

E hit, e boldogító remény hatja át e napon a hívők kebleit, a magasztos eszme utat tört magának, fensége ellen hiába küzdött a pogánykor romlottsága, hiába feszítették keresztre a farizeusok tanácsára a Megváltót — föltámadott. A mint az éjjel sötétjét, csillagainak gyenge világát elűzik a fölkelő nap aranyos sugarai, úgy hódította meg a kereszt az egész világot, hirdette a szeretet mindent átölelő melegét.

De ma is, mint két ezredév előtt él az a faj, melynek aranymondásai közé tartozik: szemet szemért, fogat fogért; mert a zsidóság könyveiben meg van írva: gyűlölni kell az ellenséget! Ez a faj föl nem veszi vásott szívébe a szeretet, az új szövetség magasztos eszméjét.

A zsidók, szétűzve a világ minden zugába, befészkelve magukat a népek közé, merev ellentétül állanak még a jelenben is, a szeretet vallásának, s rideg tételeikkel lefontani igyekeznek a reményt, mely a szenvedők szívére egy jobb, egy boldogabb jövő ígéretével tölti el. Mindenütt a hol vannak csak meg vannak ugyan türve a társadalomban — és mégis uralkodni akarnak, mert felsőbb fajnak képzelik magukat, melynek világuuralmat ígért a boszuálló Jehova!

A föltámadás ünnepét üljük mi! Támadjunk föl valósággal, ne türjük, hogy a keresztény társadalmat aláaknázó, mások nusztlásából élőküldő faj romlott erkölcsi-

nával és gonosz cselekedeteivel a tisztességes elemeket inficziálja, hogy fölöttünk uralkodjék!

Legyen meg végre valahára a szellem, a kereszténység szellemének győzelmes föltámadása azokkal szemben, a kik hamis tanubizonyosságukkal oda vitték a Megváltót Golgotha hegyére, gyászt borítva a hívők szíveire, legyen meg a föltámadás! Az öröm ünnepét üljük meg mi keresztények, harcoljunk, küzdjünk lankadatlanul s vegyünk példát az Isten embertől, ki előtt felpattantak a sir zárai, ki föltámadott, ki győzedelmeskedett ellenei fölött.

Vessük le magunkról a gyászlepelt, örvendezzünk, mert a népek millióinak keresztény hitét, keresztény erkölcsét a zsidóság fondorsága, gonoszsága nem fogja megtörni, ha teljes bizodalommal, erővel és kitartással maradunk a kereszt hívei.

Furcsa gazdaság.

A Tisza-kormány míg adhat el államjavakat, míg kölcsönözhet, míg elzalogosítja a vasutakat, míg emelheti a vámokat, míg más régi adóemeket is srófolhat feljebb, addig a Tisza-kormány még nem bukhatik meg. Addig él a míg pénzt kap. Ne féltse senki a Tisza-kormányt a rossz gazdálkodás miatt: egy okkal több, hogy meg ne bukhassek.

Más országban hasonló „wirtschaftolás” nyakát szegné a kormánynak, nálunk ne féljen a kormány, egy év múlva 15 éves jubileumát ülihetik azoknak az ígéreteknek, melyeket különben minden évben ismételnék: hogy rend lesz az államháztartásban! Különben nem most fedezzük fel, hogy az egyensúly helyreállítására tett ígélet soha be nem váltott, hogy a kiadások évről-évre fölemeltetnek; hogy a költségvetés hamis és be nem tartatik, hogy a deficit állandó; hogy kölcsönökért kell fohászzkodnunk a zsidó fejedelemhez, Rothschildhoz, évente kétszer-háromszor különféle czimeken! Ez régi dolog, ez a rendszer!

Szörnyülködni ezen lehet, csodálkozni nem.

Nálunk arra valónak látszik a parlament, hogy hasonló helyzetekben a kormánynak bizalmat szavazzon. Hiszen az idén csak másodszer kérünk pénzt Rothschildtól. Először 15 milliót márcziusban, most 22 milliót. A harmadik kölcsön magassága még ismeretlen s októberre van bejelentve. Egyelőre csak annyit tudunk, hogy még lesz körülbelül vagy 8 millió a mit fedezni kell, a mire a pénztári készletek nem elégségesek!

Az alkotmányellenesen elköltött milliók még a pénzügyi bizottságot is megdöbbenették, takarékosra akarják felhívni a miniszteriumot! Mit ér az? A mamelukok hada nem törődik az országgal, a szegény, nyuzott néppel, megszavaz az több milliókat is, csak hogy a zsidó kapitalizmus fölvirágozzék, mintha már nem virágoznék, mintha nem raknák már most is zsebre a zsidók az országtól kisápozott pénzügyi ömlesztőket!

Rosz és furcsa gazdaság van nálunk, okuljanak már egyszer az országban, okuljanak a választók még mielőtt tökéletesen tönkre mennének, még mielőtt a kormány rosszassága, könnyelműsége, furcsa gazdálkodása miatt agyon exequálják!

Hogy áll a világ?

Elvégre mégis csak beleunta magát a vén Európa s nem akarja tovább türni azt a rakoncátlanságot, melyet mult őszt óta a görög politikanak neveztek a diplomácia nyelvén.

Az athéni kormány a bolgárok sikerétől kapott vérszemet s abban a biztos föltevésben, hogy Bulgária orosz fölhívásra mozog, ő is megmozdult, csörtette fegyvereit s kényszeríté a szultánt egy általános mozgósításra. A keleti események azóta meggyőzhetik a görög kabinetet, hogy a bolgár mozgalom nemcsak Oroszország nélkül, hanem ennek határozott rovására indított meg, — s most, mikor Európa vele kész megalkudni, a görög mozgalom sehol sem rokonszenvekre, sem segélyforrásokra nem számíthat. Okosabbat nem tehetnek a demobilizálásnál. Megtakarítják a puska- port alkalmasb időkre. De a visszavonulás eddigi hetyke föllépésük után igen formátlan volna és gyűlöletessé tenné a Delyannis-kabinetet saját népe s a fölizgatott görög közvélemény előtt. Ezt nem kockáztatják meg tehát s nem is vonulnak vissza saját jószántukból, komoly apropos nélkül. Hogy tehessek tisztességgel, szükségük van Európa összes hatalmainak határozott, fenyegető föllépésére. Valamint a flotta-tüntetés a kréai lázadást — mintegy varázserővel — elfojtá, ugy kell most tenni Európának a szárazföldi görög offenzívával szemben. S Anglia most megteszi a görög kormánynak a nemzetközi megfenyítéssel való ijesztgetes szivességét. Arról van szó, hogy angol indítványra a nemzetközi flotta megszállná a Pireuszt, az összes görög kikötőket zár alá fogná, s a záró vonalat átlépő görög hajókat, még a kereskedelmi lobogó alatt is, elfogná. Egyuttal megszakitná a hatalmak diplomáciai összeköttetésüket a királysággal s képviselőik a hadi hajókra vonulnák. Ez a demonstráció jó ürügy, hogy Görögország a demobilizációt egy hét alatt végrehajtsa s e rendszabályért a kormány felelősségét a hatalmakra hárítsa a nép szemében. Ezt az egérutat a porta szeretné elzárni azzal az indítványával, melyről a szerb külügyminiszter Bécsben nyilatkozott, hogy az ultimátumot Európa nevében nem a diplomáciai testület, hanem a porta intézné Athénbe, s a görög hátrálás Törökország európai mandatumának sulya alatt lenne effektuálendő. Ezt a megaláztatást a Delyannis-kabinet persze nem igen élne tul s a görög közvélemény tán forradalmat is csinálna. Ezt elkerülné, a hecczekbe belefáradt hatalmak valószínűleg az angol indítványt fogadják el, s elérik vele a görög tűznek reg óhajtott kialvását.

Különben kelet felől nem fenyegeti a világot nagyobb bonyadalom, ha csak az északi medve nem morogja el magát, mert mindenből kitetszik, hogy a muszkák meglegedve nincsenek.

Olaszországban fölslázták a kamarát, s új választásokat irtak ki, melyek május 23-án fognak megejteni. Ugy látszik, hogy Depretis kormánya többséget fog magának szerezhetni különben ó alkudozásokban van Nikoterával, a ki eddig, mint mérékelt ellenfele állott szemben Depretissel. A koleráról lapunk híreiben hozunk tudósítást.

Angolországban Gladstone ir-törvényjavaslata minden oldalról oly ellenszegülésre talál, hogy semmi esetre sem fog az elfogadtatni. Valószínű, hogy Gladstone ismét visszatér a magán életbe. Elég öreg már hozzá.

Spanyolországból csak az a hír jelenthető, hogy a választások, melyekről különben már egyszer adtunk tudósítást többet mint 3/4 majoritást hoztak a kormánynak. Mindenesetre különös, ha veszszük mekkora apparatussal dolgoztak a köztársaságiak és a Don Carlos partia

Krisztina királynő egy-két hét múlva ismét anyai örömben fog részeseülni.

Németország és Franciaország között ismét hírlapi háború keletkezett. Sok oldalról a két állam közti helyzetet igen kényesnek tartják, csak hogy a jelenlegi francia kormány eléggé higgadt s megfontolva haladó, sem hogy a hírlapi igazságokra hallgasson.

Egyáltalán azonban az európai helyzetről csak azt lehet mondani, hogy inkább békés mint annak ellentéte. Reményljük, hogy így marad, hogy Isten áldása szegény hazánkat el nem kerül. Talán mégis meghallgatja a mindenség intézője a mi népünk imáit s ad bő esztendőt. Bizony nagyon el kellene már.

HIREK.

— Sötét kép. Kedden történt Budapest legnépesebb helyén a kerepesi-ut elején, fényes délelőtt, hogy Jeiteles szabó legény munkaadóját Lissauert leszurta. A dolog így történt. Jeiteles darab számlára dolgozott Lissauernek s ez alkalommal is több darabot vitt haza, melyekért hat forintja járt volna, Lissauer csak ötöt akart fizetni midőn a legény ezt kifogásolta, teljesen megtagadta a fizetést. Jeiteles bosszút forralva távozott, s elhatározván, hogy munkaadóját megöli, a mondott napon reggel budai lakásán borotvát vett magához s megindult, hogy Lissauert, utána pedig önmagát kivégezze felesége azonban megsejditte a dolgot utána futott s elvette tőle a borotvát, de ez az elkéseredett embert szándékában meg nem tántorította. Átjött Pestre, s itt kést vásárolván oda állott Lissauer boltja elé, ez epen jött ki, Jeiteles megszólítja s pénzt kéri, pénz helyett azonban nemcsak visszautasítást, de miután ebből szóváltás eredt, még ütlegeket is kap Erre előrántva kését, többször megszurta a pénzt visszatartott szabót, ki összeesett; sebe veszélyes, de mint mondják nem halálos, az esetre össze futott a sok nép, rendőrök is érkeztek s Jeitelest elfogták. Eszébe jut-e a kormánynak rendezni a munkaadó s munkás közötti égető kérdést addig míg ennek szükségére egyes esetek figyelmeztetik, avagy tán itt is megvárja mély bölcsességével miglen majd ezerek követelik ily módon a hatodik forintot?

— Az ájtatosság. a magabaszállás napjait éli a kereszténység. „Nagy” bétben vagyunk! Az igaz, hogy ezt itt Budapest nem igen hirdeti más, mint a lapok azon közleményei, melyekkel tudatják egyik, másik templomban előadandó énekek sorrendét, vagy elvélve látunk egy-két ájtatoskodót imakönyvvel kezökben zárandokolni az Ur hajléka felé. A hajszá, a geseft e bétben is akkora lármát csap, mint egyébkor. Jelek mutatkoznak földön és az égen, hogy a türelem pohara csordultig tele van, de azért a bűnön nem busul, miért busulna a ma még az övé, holnapra pedig ki gondolna? De hát ez nem is lehet másképen itt Magyarországon szívében, az elzsidósított Budapesten, az új Jeruzsálemben, hol a zsidó hatalmat undorodásig jelzi az a sok ördöggláb betű hirdetés, ott fityeg keresztény és nem keresztény boltok kirakataiban, tudta! adva mindenkinek, hogy ott „husvét” portékákat árulnak, mert a zsidóknak is, mint nevezni

TÁRCZA.

A természet könyvéből.

Ecco! most fölcsapok miniszternek, még pedig kül-ügyinek. Itt a tárczám! Szellőztetem benne azt a tarka könyvet, melyet a legbölcsebb diplomáciai fölség, a természet Ura, minden évben új, érdekes levelekkel (és lombokkal) szokott megtölteni s még hozzá a tavaszi napsugár rembrandti ecsetével kiszínezni....

Hm! De hát mi haszon lesz ebből? Mindjárt megmondom, de előbb egy kérdést. Hát a kék, zöld, sárga, vörös és másféle egyszínű, meg kétszínű könyvek hírlapi szellőztetéséből mi haszon van? Legfőkébb az, hogy megtanuljuk; mikép lehet az igazságot ügyesen elleplezni.... Az én expozémból pedig azt nyeri az olvasó, hogy nem lesz okosabb — és ez nagy haszon. — Mert ugyan mi lenne belőlünk, ha minden olvasás csak annyival nagyobbítaná is tudományunk tokját (az emlékező-tehetséget, mint egy csipetnyi burnót, az orrot, olyan hólyag támadna a civilizáció testén, mely ha kilyukadna, a belőle kiömlő víz új diluviomot hozna létre s bele fulna e különben is fel-fuvalkodott világ, mint ahogy én belefultam most az exordiumba....

Különbön ily fontos tárgynál nem is illik rendet tartani, mert a rend a szellem megőző betűje; a természet könyvében pedig nincsenek betűk, csak jelek.... Aztán a rend a rendetlen-

szeretik husvétjok van, persze, hogy azért az utcákon és börtönökön csak olyan gezezeszt s larimetot csinálnak, mintha nem volna hisz nem azért zsidók, hogy megtartsák törvényüket, hanem hogy előjoggal bírjanak a keresztények felett. Bizony lehetne annyi gondja ez ország kormánynak, melynek koronáját az apostoli ketős kereszt ragyogja be, hogy gondoskodna a nagy hét méltóságának megővéséről, gondoskodna arról, hogy a keresztények ájtatossága minden lépten nyomon meg ne zavartassék. Vagy talán elvégezte már az örök bölcsesség, hogy fel ne ébredjen a modern kor mérgétől elkábult keresztény kormány és nép, míg elkövetkezik „Napja Isten haragjának?”

— Kóser. Nyiregyházán annyira kiterjedt már a zsidóvilág hatalma, hogy a zsidó hitközség hiveinek csak olyan keresztény boltokban enged meg a peszáchi kóser edények vásárlását, melyek kóser betűkkel is hirdetik az ajtó fölött portékáikat! Ó mért nem fulladnak már meg ezek a kóser — állatok!

— Grinczingben s Bécs vidékén levő több nyaraló helyen a villatulajdonosok elhatározták, hogy villáikat nyaralásra nem adják haszonbérbe zsidóknak. A zsidóság felförmedt erre a határozatra s futott az államügyészhez hogy akadályozza meg a keresztényeknek a „választott nép” ellen hozott eme lealacsonyító határozatának keresztülvitelét. Az államügyész azonban kijelentette, hogy ő nem tehet e részben semmit sem, mert a saját vagyonával minden ember szabadon rendelkezik. Jó, hogy e dolog nem Magyarországon történt, mert itt Tisza Kálmán bizonyára sietne törvényt gyártatni, a zsidó jogok megővésére, s a keresztény kötelesség megerősítésére.

— Kolera. Olaszország déli partvidékein rettegett látogató jelent meg. Orvul lopódzva egy Indiából elindult gőzhajó födelzetére s alatomosan surrant be az olasz kikötő városba. Brindisiben kiütött a kolera. Két év előtt Dél-Franciaországban Marseilleben, most Dél-Olaszországban Brindisiben üti föl a fejét a rem. A ragály új kitérésének időszaka a lehető legkedvezőtlenebb. Előttünk vannak a nyári hónapok egy okkal több arra, hogy idején készüljünk a fenyegető ellenség távoltartására. Elvárjuk a kormánytól, hogy ha már a zsidóság beözönlése ellen nem tesz semmit, legalább szigorú intézkedések által nehezítse meg a kolera behurcolását. De ha a kormány csupán erre szorítkozik, akkor földatának csak jelentéktelen részét teljesíti. Sürgősen szükséges, hogy a törvényhatóságok már most utasítsanak mindazon rendszabályok szigorú keresztülvitelére, melyeket a köztisztviselők igényel. Szükséges, hogy a már most szerveztessék az elővigyázatrendszer szabályok hadjárata a szomszéd országokban jelentkező ellenség ellen.

— Adó-kravall egy horvát faluban.

Hivatalos jelentések szerint a zágrábi alispánság Dolje nevű falvában ma véres összeütközés volt a csendőrök közt. A hatósági végrehajtó küldöttség lefoglalt házi állatok elszállításával volt megbízva, de a parasztok botokkal, dorongokkal fölfegyverkezve ellentállottak. Kiüttek a küldöttséget az udvarból, kövekkel dobálták őket és a falun végig üldözték a hivatalos személyeket. A segítséget hívott csendőrök kénytelenek voltak a fölzendült nép ellen fegyverüket használni. Ez

ségben legigézőbb, mint Kotzebue szakácsnéja a pongyolában.

Ejnye, tán nem is udvariasan fejezem ki magamat. Ezennel visszavonom, amit fönnebb állítottam, mert a természet könyvében vannak betűk is, jelek is. Az a legszebb, hogy mindkét osztályt ki lehet állítani az ember-kategóriából. Nezzük. Azt mondja ugyan Boccaccio hogy az ember e tarka könyvben csupán gondolatjel, de én tagadom, mert sok van, aki nyugjel, s egyebet sem tesz életén át, mint föltájtja száját a röpökdő sült verébre, vagy hogy évnegyedenként saját keze keresztvonásával nyugtázza a színekuráért kapott busás tantiémet.

Olyanok is vannak, akik görbejellemöknel fogva zárjeleket képeznek a „sic volo, sic jubeo” modern szillogizmusaival. Vannak magamfele kis pontok is, akik talán csak tollhibából kerültek az élet sorába....

Hogy pedig a természet és élet könyvében csakugyan vannak betűk is, arról meggyőződhetel kegyes olvasóm, előbbeni cikkemből, melyben az ó betűre fentem hármézzel megédesített gondolatokat. Ámde az csak omikron volt s nem céloztam vele még csak azon társadalmi nullításokra sem, kik a fensőbb körök légnymását nem érzhetik; de sokkal „fontosabb” az omega Ω, vagyis az ehez hasonló, söröshordó-alaku, rövidlábú s nagy potrohu — „bácik,” alig bírván önsúlyuk alatt a romlott városi kövezeten hizottlibamodra tipegni-tapogni.

Még érdekesek a x-ek. Ezek azon ismeret-quantitások, kik az élet egyenleti problémáinál csodálatosan jutnak az egyenlőségi jel után. Es

alkalommal számosan megsebesültek. A bujtogatók elfogattak s a zágrábi államügyésznek átadattak.

— Liszóból, Somogy megyéből értesít bennünket egyik elvtársunk, hogy ott Kardos István f. hó 7-én meghalt. Özvegyet, három leány gyermeket hagyott maga után. A boldogult teljes életében a függetlenségi eszméknek rendíthetetlen híve, igen vallásos hű keresztény, a liszói templom, és iskola építkezésekben fáradhatlan előjáró és közreműködő tag volt. Helyét, hova Isten oda állította betöltötte, úgy mint nem nagyon sok herczeg, gróf és báró, kiknek a halálát nagy zajjal szokták a lapok hirdetni. A „Népjog” magához marad hű, midőn ezen igaz ember emlékének e sorokat szenteli. Legyen neki könnyű a föld!

— Az örökön fizető zsidó. Frankl Henrik vasvári mézárósnak igen sokszor megyülük a baja a hatósággal. Mikor az utolsó zsidóünnep volt, még azon alkalomra eltett egy 3 kilónyi súlyú kóserhust, de nem kelt el. Az ünnepek alatt a hus megbűdösödött, és Frankl a helyett, hogy kidobta és megsemmisítette volna a romlott hust, ott tartotta üzletében. Török Gáspár állatorvos észrevette a döghust, s a városbíró által rögtön a szolgabíróhoz szállíttatta. Nem a gojoknak akarta kimérni?

— Ez is kereskedői titok? Csehi-Mindszenten van egy zsidó kereskedő, a kinek üzlete többszörös bukás mellett kétszer neje nevével állott, és háromszor már a férj neve alatt vezeték. De hát persze szabad a hitelezőkkel 30—40—50 perczentben kiegyezni, azokat megkárosítani s azzal vége a törvényes eljárásnak! Ennél könnyebben aztán nem lehet szerezni!

— Hogy csinálják a geseftet? A felső-szálói vízfűrészbérlők fageftje igen rosszul mebegett, mert a fűrészmalom közelében felrakott deszkakészlet annak dacára, hogy a malom a mezőn egymagában áll, a körül tűzzel sohasem dolgoznak s hozzá még a deszkarakás is meglehetősen távolra esik a malomtól, — az élelmes bérlő urak 12.000 frtnyi összegre tűzkár ellen biztosították. De ők a biztosításra fizetett összeget nem akarták ám úgy minden haszon nélkül bevertetni! s így történt, hogy e hó egyik estején — óh szerencsétlenség! — a deszkarakás égni kezdett! A felső-szálókiak a szerencsétlenség helyére rohánván, nagy bámulatokra észreveszik, hogy a deszkarakás erősen tüzel ugyan, de a fa maga sehogys sem akar égni; közelebbről vizsgálván a dolgot, rájönnek, hogy a deszka tömördek köölajjal van leöntve; több darab ki van furva s az így csinált lyukakba pedig petróleummal telített gyújtószinórok vannak betéve. Az oltók elég meggondolatlanok voltak a fatulajdonosokat venni gyanuba s ezekkel a faluban pár órával ezelőtt két hordó köölajjal járt zsidó házalót, ezeket annál is inkább, mivel a két jól ismert petróleumos hordó a szerencsés megégés reményében oda volt az égő deszkarakásra téve. Ezekre most keményen rájlesztvén, a szegények bevallják, hogy ők a bérlők egyike által föl voltak fogadva, miszerint a deszkarakást készletökben levő köölajjal leöntvén jó munkadíj reményében azt gyújták meg. A két bérlő szegényebbje be van már fogva, míg ellenben a gazdagabb szabadon pöffeszkedik. Kell-e ehhez még kommentár.

ekkor azokra, kikkel eddig egyenlők valának (vagy tán alábbvalók) súlyos kereszt (x) gyanánt szoktak nehezédeni....

Legtöbb van „s” betű, vagyis fondor, csuszó-mászó, kigyónyelvű rágalmozó

A v betű pedig nem Petőfi repülő darvait jelenti hanem vagy a darwinistákat, kik fejökre állva okoskodnak (értsd: oktalankodnak), vagy azokat jelképezi, kik a schwindel szerencse-velocipédjéről lebukfenczeznék, a velők együtt tönkreteszett hitelezők reményeinek rompiramisán tótágot állanak.

Most tessék egy sort köhögni, mert átme gyünk a növényországba. Oh, ezen átmenet egy kecses lépés a száraz és sápadt okoskodás portikusából a költői csapongás epicuri kertjébe!

Hol kezdjük? Mert itt „copia magis, quam inopia impedimur.”

Történetírók szerint Csehországnak Königsal nevű városában volt valamikor egy zárdá, melynek óriási kertjében a szentírás minden betűje élő virágokból vala bámulatos műgonddal kiültetve, kezdve a Genesis elejétől az Apocalypsis utolsó amenjéig. Ezt ugyan nehéz elhinni, de annál könnyebb azt, hogy a növényországban minden növény egy-egy betűje a természet szentírásának, melyből minden lapon kiragogy e magasztos refraine: „Domine, Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!”

Mennyi bámolni való van itt, kezdve a protozoiarektól egész az óriási sequoiáig!*) Ki tudná

*) A sequoia a növényország mammutja. A Sierra-Nevadán fedezték föl ötezer lábnyi magasban.

— **Modern kincskeresők.** Angol lapok beszélnek, hogy a napokban nem messze a nagy Kanári-szigetektől 90,000 sterling font aranyat emeltek ki a tengerből. Ez a csinos kis summa a mondott szigetek déli végétől körülbelül egy mért-földnyire feküdt a víz alatt, a hová a „XII. Alfonso” spanyol gőzös elsüllyedése folytán került, mely 100,000 sterling font újveretű 5 dolláros aranyat szállított Kubába. A pénz biztosítva volt a Lloydnál, mely, mikor a hajó elsüllyedt az öszszegyet ki is fizette. Miután egy évvel több telt el, a társaság Stevens kapitányt három buvárral kiküldte, hogy a víz alatti kincset kutassa fel s emelje ki. A kapitány szerencsésen el is járt feladatában s a buvároknak sikerült 9 ládát a felszínre hozniok, melyek mindegyikében 10,000 sterling font volt; a 10-ik ládára azonban nem tudtak ráakadni. A szerencsésen teljesített feladattal rendkívüli nehézségek voltak összekötve. A pénz ugyanis a hajó fenekén volt lerakva s a földelzetet előbb föl kellett robbantani, hogy a buvárok a fenekre juthassanak. Akkor aztán a pénzes ládákat az egyik fenekéről a másikra von-szolni. A buvárok kilenc hónapi munkájuk alatt nemcsak nagy bátorságot, hanem rendkívüli kitar-tást is tanúsítottak. A legnagyobb akadály, melyet legyőzniök kellett az a szörnyű nyomás volt, melyet a víz ily mélységben gyakorol. Egy izben az egyik buvár, névszerint Lambert tovább maradt a víz alatt, mintsem észszerűleg tehetne volna. Mikor aztán újra felszínre került, mindkét lábán béna volt. Ez időben még csak 40,000 font sterling került meg, s a bátor Lambert balesete daczára addig folytatta munkáját, míg fáradozásai sikert értek. Stevens kapitány és buvárai most Londonban időznek, s vállalatuk nagy feltűnést keltett.

— **Jézus Krisztus személyleírása.** A „Codex Harleianus” után Gundermann a legközelebbi napokban közölte Jézus személyleírását s egész külső megjelenésének főbb vonásait. A leírás Publius Lentustól, Jézusnak kortársától s Judea kormányzójától származik. E levelet már Fabler is üsmertette de leg-hitelesebb alakjában Gundermann tette közzé. Ez érdekes leírást mi is közöljük magyar fordításban (az eredeti latin) E leírást a kormányzó a római szenátushoz intézte: „Egy igen erényes ember lépett fel és él napjainkban, névszerint Jézus Krisztus, akit a nép az igazság prófétájának, a maga tanítványai pedig Is ten fiának neveznek. Feltámasztja a halottakat és meggyógyít minden beteget. Az ember bizonyára magas és szép természetű. Arca tiszteletreméltó, mely a szemlélőben kétségenkívül a szeretetet és a félelemmel határos tiszteletet költi fel. Haja füléig korai mogyorószínű és sima, inentől kezdve pedig göndör, kissé sötétebb és fényesebb s vállain hullámszik alá. Hajának választéka, Nazareusok szokása szerint, a fej közepén van. Magas, nyílt homlokát és minden redő nélkül való arcát gyenge pir teszi kellemessé. Orra s szája minden tekintetben rendes. Szakála dus és hajához hasonló színű; nem hosszú, de közepén ketté van választva. Tekintete igénytelen és férfias, szemei kékszerűk és tiszták. Dorgálózásaiban félelmetes, intéseiben megnyerő és szeretreméltó, vidám folyvást megőrzött komolysága mellett is. Nevetni sohasem látták, de sirni gyakran. Termétere nézve nyulánk s egyenes. Kezei és karjai elesetteknek látszanak. Beszédében nyomatókos, kevés szavú és szerény. Valóban szép jelenség az emberek közt.”

a növények hasznát és csodálatos szerepét egy ilyen cikkben elszámolni? Tilingius Mátyás a liliumról 600 lapnyi kötetet írt; Haenke, porosz tudós, midőn az Amazon folyam vízében egy victoria-regiát talált, tédre borult a csónakban és Tedeumot énekelt. (A porosz és victoria különben is atyafiak.) Egy malabári bölcsész pedig megörült abban, hogy a szemérmes erőke — mimosa pudica — sajátságait tanulmányozta volt. (Hasonlóképp bolondulnak meg napjainkban az impudica mimozák szeszélyes bájaitól.)

Mindez azonban bagatell ahhoz képest, hogy milyen erdők vannak Amerikában, hol a bambusz (sajnos, Európába csak a nő-faj, a bambusa-osztály került) 40 méternyire is megnő, hatalmas göthivű csarnokokat képez, melyek alatt az elefánt királyi méltósággal sétál. Ezen őserdők fát az jellemzi, hogy a parasyt növények — liánok, cipomatadorok — buján tenyésznek rajtuk, sokszor magukkal rántják a mocsárba, hol azután együtt vesznek el, mint számos őserdők családfá nálunk a smaroczerék polyp-ölelése alatt. „Soha nem érezem magamat úgy meghatva, mint ily rengeteg erdőben egy holdvilágos éjjel,” mondja Chateaubriand. Ott minden rendkívüli, épen azért elragadó. Tompa, titokteljes fohászok, végig zillanván a lombok rejtélyes sűrűjén, fájdalmas turbékolások, szerelmi nyögélesek, búbajos, babonás, elhaló morajok hangversenye zong, melyből néha egy-egy rovar zümmögése, vagy a delice kedves

Törzsének hossza 400, átmérője 30 láb. Egynek kergét lehántván, San-Franciscóban kiállították, szobát csináltak belőle, melybe egy zongorán kívül 40 személy elfért. Elél háromezer évig.

Országgyűlés.

(Három hónap munkája.)

Több mint három hónapon át tartó, csaknem szakadatlan munkálkodás után április 17-én két heti pihenőre tértek a képviselőház tagjai. Az országos ügyekkel és bajokkal való aggodalmas törődést fölválthatják e rövid időre a csendes otthonnak és a pihenésnek örömeivel, hogy azután újabb erővel kezdhessenek ismét a reájuk várakozó munkához.

Három hónap hosszú idő; s most mikor a karácsonyi és újévi szünetek után az első hosszabb vakáció kezdé meg a ház, fölmerül az a kérdés, mit végzett a törvényhozás ez alatt a hosszú idő alatt, s hogyan végezte azt, a mi feladata volt? Üdvös-e a munka eredménye? Áldásos haladás várható-e azoktól a reformoktól, a melyek a most folyó országgyűlés ülészakának javarészt igénybe vették?

Arra a kérdésre, hogy mit végzett e három hónap alatt a ház, könnyű a felelet.

Másfél hónapon át a költségvetés tárgyalásával foglalkozott, azután egyes apróbb kérdéseket leszámítva, a közizgatás r e f o r m á l á s á n a k nagy fontosságú kérdéseit tárgyalta. Ez a reform három ágra szakad: a törvényhatóságokról, a községekről és a közizgatási tisztviselők ellen való fegyelmi eljárásról szóló törvényjavaslatokra.

A költségvetés tárgyalása kétségtelenül egyik legnagyobb fontossággal bíró teendője a törvényhozó testületnek. Annak során gyakorolja a kormányval szemben ellenőrző, s a kormányzással szemben illetékes bíráló jogát. A költségvetés tárgyalásának folyamán a törvényhozó testület a parlamenti gyakorlat szerint a költségvetés keretén kívül nem tesz direkt intézkedéseket, mindazonáltal az ország érdekének szemmel tartása mellett áldásos tevékenységet fejthet ki. És ebben a tekintetben az ideai költségvetés tárgyalása alatt a képviselőház kétségtelenül megtette kötelességét.

Ebben a tekintetben az idén is az ellenzék végezte a munka oroszlanrészét. És hogy az ellenzék a költségvetési vita során, különösen a pénzügyi helyzettel szemben, nem indult ki a mindénáron opponálni törekvő subjektivitásból, az kifűnik abból hogy már azóta is nagyon sok kérdésben az ellenzék kétkedő felfogása győzedelmeskedett a kormánypart alaptalan optimizmusán.

Az országgyűlés többsége azonban megadta a kormányának a költségvetés alkalmazására a felhatalmazást, de úgy a költségvetésnek, mint a költségvetési törvényjavaslatnak tárgyalása a kormányzásnak csaknem minden irányára nézve tanúságot tett arról, hogy a kisebbség részéről kijelentett bizalmatlanság alapos és jogosult.

fűtve vág ki. És mindez éjjel! Az éj varázseple alatt! Mily nagyszerű hatás, mily édes lenne ott egy ossian borongó léleknek valamely faágra kötött lepedőben himbálózni, ábrándozni! — Eh, nem ér ez a komolyság semmit!

Legalább vigjáték-íróink így vannak meggyőződve. Többet ér egy közönséges kakas színes tollazata, mint a komoly és bölcs Salamonok királyi dicsősége. Ezt rikoltgatják a rengeteg erdők tarka, vidor kajdácsei és kakadou-i, melyek a madarak közt sokkal ügyesebb mimikusok, mint a mi százaranyos apró komédiásaink. De azért ők azt hiszik, hogyha valahonnét ügyesen elesentek egy pár sikerült jelenetet — már magyar Sardou-k! Pedig csak kakadou-k . . . főleg mikor a jezsuitákra virnyitanak.

„A komolyság — jegyzi meg egy igen komoly tudós — csak arra való, a mire a szalmaszálak a méhköpűben.” T. i., hogy a méhek saját mézőkben meg ne fuljanak, szalmaszálakat szokott a gazda nekik bevetni; miből világos, hogy az élet szirupjába is csak néha jó egy szilárd alapelvet, egy-egy száraz galyat, vetni a komoly ismeretek fájáról: mert különben megfulna némely ember, mint a cickány . . .

No a drámairás, az olyan mint az áprilisi saison, vagy mint ez az én tárczám: egyik szeme sir, másik nevet. És azért nagybecsű hasznos foglalkozás. Nem is állhatom meg, hogy „drámász” honfiaink figyelmébe egy érdekes tárgyat ne ajánlak a természet könyvéből. — Ezen érdekes tárgy egy krumplinak igazán dramatikus története. — Itt van!

Fogolylyá tették szegényt, ott feledvén őt egy pince sötét fenekén! Szomorú állapot! Mi-

A költségvetés tárgyalásának során legbehatóbban foglalkozott a képviselőház a vallás- és közoktatásügyi tárca keretébe vágó kérdésekkel. Nagyszabású viták során nagyfontosságú elvek és kérdések kerültek szőnyegre, s a közvélemény igen sok közérdekű eszmére nézve nyert hatásos felvilágosítást azokból a felszólalásokból, a melyek a házban elhangzottak. Az egyházpolitika terén, a nemzetiségi kérdésben, a közoktatás számos ágazatára nézve nemcsak a rekriminációk hangoztatására szorított az ellenzék, hanem számos üdvös eszmét és reformálásra váró kérdést vetett fel. A kormány elég nagylelkű volt az ígéretekben, s akár váltja be azokat a közel jövőben, akár nem, a vitáknak kétségtelenül meg van az a hasznuk, hogy a törvényhozás jogot merített ez ígéretek beváltásának követelésére.

Egyedül az igazságügyi tárca költségvetésével nem foglalkozott a képviselőház.

A beteg miniszterrel szemben való gyöngédségből az ellenzék lemondott az igazságügyi kormányzat megbírálásáról. Helyesen tette-e vagy nem, azt ezuttal nem vitatjuk. Mindenesetre kétséges.

A közigazgatás reformjának kérdései közül a törvényhatóságokról szóló törvényjavaslat volt az, a melyivel csaknem egy egész hónapon át foglalkozott a képviselőház. A reform másik két már említett ágával rövidebben végeztek.

Midőn mi visszapillantást vetünk a lefolyt három hónapra lehetetlen, hogy figyelmünket elkerülje többi közül három nevezetes, az antiszemizmus teljes jogosultságáról tanúságot adó, körülmény.

Előszőr: Szalay Imre tíz éves szakadatlan sürgetésének eredménye a borgyártás eltiltása terén.

Másodszor: a zalaegerszegi választás és Szemecz Emil antiszemita elveket valló győzelme.

Harmadszor: Istóczy Győző bürzeadó törvényjavaslata, a mely elől kitérni egy parlamenti párt sem tud, mert belátják annak tökéletes igazságát és jogosultságát.

A jövőbe teljes biztossággal nem láthat ugyan be a gyarló ember szeme, de a mennyiben a viszonyok ismeretéből s a multak tapasztalataiból következtetni lehet, kimondható: hogy habár a miniszterelnök által kitűzött irány diadalmaskodott is, a nemzet mégis meggyőződhetett már arról, hogy a miniszterelnök tervei nem mindig ugyanazonosok a nemzetnek sem törekvéseivel sem boldogításának eszközeivel.

A három hónapban teljesített parlamenti munkával, azaz annak mennyiségével meglehetősen elégedve a nemzet, de a minőség szerfűlött gyarló. A törvényhozó testület tagjai megérdemlik a pihenést, ha arról van szó, hogy mennyit dolgoztak,

kép rajzoljam tavasz-érző organizmusának világfájdalmait? Hogyan irjam le a leirhataclant? De ő azért nem csüggedt. Az élet nem vesztí el jo-gait. Daczára minden akadálynak, elkezdett csirázni, oly energiával, hogy néhány nap alatt rőfnyí szár nyújtózkodék mellette a homokban. Jaj de e szár sápadt volt, mint egy fővárosi sápadt, beteg kisasszony. Nem élvezheté a verőfényt! — Mindegy, azért is nőtt: a remény eleterőt vár-zsolt napsugár-szomjas ereibe. És ime, egyszer csak valami nyíláson betéved egy áldott napsugár. No-sza, föl e sugárhoz, e hasadékhoz! Am hogyan? A fal magas, a kő sima és nyirkos. Mikép kusz-szék föl, mikép nőjön annyira! Oh, a heroismus nem ismer nehézséget. Mit nem tesz az ember a szabadságért! A véletlen segít . . . A szögletben ott egy korhadt deszka, főntebb egy rozsdás szeg, még főntebb egy köcsucs dombordik ki. Föl e lépcsőzeten! Pár hét alatt végbeviszi a hannibáli expediciót s ott van „ante portas!” — a pinczelyuk előtt! Mily dicsőség és boldogság megpihenni s virulni már most a napon! Hajh, de a boldogság nem tarthat soká. Arra ment egy durva kertes, megbotránykozék e vakmerőségen (!) s burkusi kegyetlenséggel fejét vette . . . A csonka törzs fájdalmasan visszahullt a pince mélységébe, hol gyászos sirja lőn a homok.

Nőni, küzdeni, egyik akadályt a másik után legyőzni, czélt érni és — meghalni . . . nem hű szimboluma ez a szenvedő embernek?

Bizony sok ember mihez sem hasonlít inkább mint a krumplihoz. Ilyenek azok, kik őseikkel tudnak dicsekedni: minden jóságuk a föld alatt van!

de a többség alig élvezheti a csöndes otthon örömeit békés megnyugvással, ha arra gondol, hogy végzetessé válható tévedéseknek volt könnyűvértü előmozdítója.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Szórakozottság.** A szórakozottság netovábbja az, amit egy párisi hírlapíró a napokban egy párisi vendéglőben elkövetett. Evés közben térdére tette az újságot, maga mellé pedig az asztalkendő. Száját az újsággal törölte meg s folyton az asztalkendőt nézte, mintba olvasna belőle. A legszebb a dologban, hogy midőn egy szomszédja kérdezte tőle, mi újság, emberünk az asztalkendőből olvasta föl neki a legújabb híreket.

— **Koncesszió.** Egy fiatal ember szerelmes egy bankár leányába. Az apa nem ellenzi a házasságot, de föltételül kiköti, hogy az ifju a zsidó vallásra térjen át. — Zsidóvá lenni? Soha! mondja az ifju. De aztán meggondolja magát és szelidebb hangon folytatja: — Engedjünk mindketten valamit, uram. Zsidó nem akarok ugyan lenni, de ha tetszik, a bankárságra áttérek!

— **Gyönyörű méregfa** állott Jáva szigetén, Kosalában egy thea ültetvény közepén. Az erdőirtás alkalmával a munkások nem merték e fához nyulni s később sem dolgoztak közelében ha szél fútt, sőt a lehullott galyakhoz sem nyultak. Az ültetvény tulajdonosa egy nap maga szedte össze a galyakat s elégette; másnap a szomszéd faluban, a merre a szél a füstöt vitte, a lakosokon mérges kiütések mutatkoztak, de egy sem halt bele. Végre kínai munkások vállalták magukra jó pénzért, hogy a fát kivágják s a jávaiak csodálkozására ez meg is történt; óvszerűl naponként többször kókusz-olajjal kenték be magukat. A méregfa káros hatása azonban csak a friss nedvben s kéregben van; a kiszáradt fát a benszülött ácsok is veszély nélkül faragják.

KÖZGAZDASÁG.

Hasznos tudnivaló.

— **Miért legjobb a gyümölcsfáknak a keverék trágya?** A mily egyszerű a kérdés, oly egyszerű a felelet is. Hát sem több, sem kevesebb okból; mert a gyümölcs is neme szerint különböző trágya alkatrészt kíván. Így a mi használ az almafának, az a körténél már alig segít; a mi a gyümölcsképzést segíti elő az alig hat a farészek fejlődésére. Mivel pedig a keverék trágyában egyik is, másik is megvan; nagyon természetes, hogy erre egyre mára is jó hatással fog lenni anélkül, hogy azt vegytanilag elemeznünk kellene. Azért, a kinek gyümölcsfája van, annak legyen az udvarában egy halom ilyenmü trágyája is, melyet söpredék, méz, hamu, szappanlé, gízgaz s több hasonmüekből gyűjt gyümölcsfái javára össze.

— **A fű haszna a lóheretetésben.** Az aranka ellen már évek óta különböző irtószereket kísérlettek meg. Eredmény azonban ritkán mutatkozott. Ujabban több helyen egy igen egyszerű eljárást alkalmaznak a végből, melynek még állítólag sohasem maradt el a sikere. A lóherét e szerint egész közönségesen el kell vetni, aztán a földet lúmmal gyéren behinteni. A fű a lóherével együtt megnő s a lóhere között levő hézagokat teljesen kitöltve, az arankát kiszorítja. Míg eddig az irtás sok pénzbe került, ily módon az igen olcsó és e mellett a learatott takarmányt a szarvas marha igen szereti teje ugyanazon mennyiség mellett sokkal kövérebb, azonkívül felfuódást, vagy más hasonló bajt nem idéz elő.

— **A „Fonciére“ pesti biztosító intézet** szerdán délelőtt tartotta évi rendes közgyűlést Pejacsevich Márk gróf elnökle alatt. — Az elnök jelentvén, hogy 56 részvényes 16,038 részvényt tett le s ez 638 szavazatot képvisel. Az ülésen pedig a megjelent 17 részvényes 10,948 részvényt képvisel; így tehát a közgyűlést az alapszabályok értelmében határozatképesnek jelenti ki. A közgyűlés elé terjesztett jelentésből közöljük a következőket: Valamint a múlt évben, ugy az idén is meglegedéssel utalhatunk az általunk tett nevezetes haladásra, amennyiben eltekintve a jégbiztosítási üzlettel, melyet gyarapítani nem szándékunk, valamennyi biztosítási ágazatban bevétel-többletet értünk el, dacára azon általános ismert és szellőztetett körülménynek, miszerint az egyre elesőbbé váló verseny folytán az utóbbi években a díjak folytonos alábbszállása észlelhető, a mi természetesen a lefolyt üzletév eredményére sem maradhatott befolyás nélkül. A biztosítási ágazatok részletes ismertetése czeljából a következőket jelentjük: a) Tűzbiztosítás. Netto-készpénz-díj-bevétel volt 1.966.831 forint 31 kr, az 1884-iki 1.815.500 frt 44 krral szemben; eszerint bevétel-többlet 151.330 frt 87 krra rug készpénzben, míg a későbbi évesben esedékes díjak az 1884 évben 3.865.653 frt 48 krról 3.993.960 frt 95 krra emelkedtek és enn l fogva 128.307 frt 47 kr szaporodást mutatnak fel. A kiadási tételek közt 1.323.282 frt 06 kr fordul elő saját szám-

lánkra fizetett károkat és 655.850 frt 43 kr díjtartalek gyanánt, mely az előző évihez képest 44.699 frt 43 krral szaporodott. b) Életbiztosítás. Az e téren uralgó, már az előző üzlet-jelentésünkben is említett verseny, karöltve a folyton növekvő szerzési költséggel a lefolyt üzletévben még nagyobb mérvet öltvén, eddigi conservatív elveinek mellett biztosítási állományunknak az eddiginél nagyobb kibővítése nem egy könnyen vált volna lehetővé. Az előző évből hátralekul fenmaradt ajánlatokkal együtt elintézendő volt: 3.690.500 frt tőkéről és 5000 frt járadékról szóló 2506 ajánlat. Ebből 519.700 frt tőkéről és 700 frt járadékról szóló 356 ajánlat részben elutasított, részben visszavonott; 183.700 frt tőkéről és 600 frt járadékról szóló 76 ajánlat függőben maradt, míg 2.987.100 frt tőket és 3700 frt járadékot képviselő 2074 ajánlat kötvény-kiállítással elintéztetett, minelfogva biztosítási állományunk 16.483.673 frt tőke és 6594 frt járadék-összeget magába foglaló 10.463 db kötvényre emelkedett. Ebből halálesetek, esedékesség, törles, visszavásárlás, tőkeleszállítás és egyéb okoknál fogva 2.260.637 frt tőket és 400 frt járadékot tevő 1462 db kötvény érvényét veszítette, ugy, hogy 1885. év december végén 14.223.036 frt tőket és 6194 frt járadékot képviselő 9001 db kötvény maradt érvényben. A bevétel 685.200 frt 91 krról 719.091 frt 62 krra emelkedett, amely összegből a díjtartalek javára 223.235 frt 46 kr fordítottván, az a viszonzbiztosítások levonása után 2.283.279 frt 12 krt tesz ki. A halandósági viszony 1885-ben is kedvező volt, amennyiben a számszerűleg várt halandóság 18.385 frt 25 krral kevesebbnek bizonyult. c) Jégbiztosítás. A gabnaleműek árhanatlása folytán természetesen bekövetkezett üzletcsökkenés következtében ezen üzletágzatban csupán 320.127 frt 53 krra rugó netto díjbevitelünk volt az 1884-iki 413.256 frt 6 kr bevétellel szemben; a bevétel-keveslet tehát 93.128 frt 53 kr. Saját számlánkat terhelő károok fejében kifizettünk 279.829 frt 8 krt. d) Szállítványbiztosítás. Az 1885-iki tiszta díjbevitelünk 210.757 frt 39 kr., az előző évi 188.900 frt 28 kr bevétellel szemben, eszerint a számadási év bevétel-többlete 21.857 frt 11 krra rug. A jelzett bevétel kiválókép a folyam- és szárazföldi és csak csekély mérvben a tengerei szállítvány-ügyletekből származik. Saját számlánkat terhelő károok fejében 132.030 frt 41 krt fizettünk ki. Díjtartalekaink az elemi biztosítási ágakban 665.955 frt 43 kr, az életbiztosítási ágban 2.283.279 frt 12 kr, összesen tehát 2.949.234 frt 55 krra rugnak, az 1884-ik év végével volt 2.688.504 frt 93 krral szemben. minelfogva ezek 260.729 frt 62 krral szaporodtak, míg a nyereségtartalek-tőke, oda értvén az ide javadalmazását, 13.342 frt 43 krral öregbedett és 114.481 krt tesz ki. A zárszámla, a különböző javadalmazások és tetemes leírások igényelte összegek levonása után 133.424 frt 30 kr tiszta-nyereséget tüntet fel. Ebből a társulati alapszabály 55 §-a értelmében 10%, azaz 13.342 frt 43 kr a nyereségtartalek-alap javára fordítandó. Indítványozzuk, hogy a fennmaradó összegből társulati részvényeinek 4-ik számú szelvénye 4 frtjával összesen 120.000 frttal beváltassák, az ezután fennmaradó összeg pedig az alapszabály szerű javadalmazásokra fordíttassék — Az igazgatósági, mint felügyelő-bizottsági jelentés tudomásul vétetett s az igazgatóságnak a tiszta nyeresémet hová fordítása iránt tett indítványa elfogadott s mind az igazgatóság, mind a felügyelő-bizottság részére a fölmmentvény megadott. Végül a kilepő 4 tagból álló felügyelő-bizottság közfelkiáltással újra megválasztotta a következőkben: Dr. Mandelto Károly Budapesten; gróf Prokesch Antal Bécsben; Kunhalmi Rósa Lajos Budapesten; Wolf Károly Bécsben.

— **Az „Anker“ élet- és járadék-biztosító társaság** április hó 15-én tartá meg 27-ik rendes évi közgyűlést Zichy Ödön gróf ő exciája elnökle alatt. Az 1885-iki üzletjelentés igen kedvező eredményeket s a biztosítási állomány folytonos emelkedését konstatalja. — A benyújtott ajánlatok összege 19.173.675 frt 76 kr tőkére ment melyből 16.414.224 frt 38 kr tőke lebonyolított. A biztosítási állomány 1885 decz 31-én 146.605.064 frt 45 kr tőke volt. a mi az előbbi évvel szemben 7.340.246 frt 24 kr tiszta szaporodást jelent. A díjbevételek 3.572.033 frt 59 krra mentek. A kamatbevétel pedig 468.034 frt 44 krról 561.166 krra emelkedett. A tulélesi csoportok és nyeresémmel egybekötött életeseti biztosítások kamatbevétele 1.977.669 frt 62 kr volt. Halalozások, élet- és járadék-biztosítások és visszaváltott kötvényekért 1.105.271 frt 72 kr fizetett, mely összegből visszbiztosítás utján 127.338 frt 31 kr visszatartott. Lejárt tulélesi csoport-biztosítások utján 4.242.835 frt 08 kr fizettetett ki. A nyeresémmel életesetre biztosítottak a tőke 37.2/100% osztalékban részesültek, s így biztosított 1000 frt helyett 1372 frt fizettetett. Az ingatlanok számlájából, dacára a kedvező jövedelemnek, hasonlóan a múlt évhez 25.000 leiratott, miáltal ezen számla 1.410.270 frt 51 krra száll alább. Az értékpapír-számla 2.533.979 frt 70 krt

képvisel az 1885. évi decz. 31-iki árfolyam szerint; az ingadozások fedezésére 350.000 frt külön tartalék szolgál. A díjtartalek a biztosítási alapok 11.726.884 frt 29 krról 12.917.742 frt 40 krra vagyis 1.190.858 frt 11 krral emelkedtek; a tulélesi csoportok vagyona pedig 17.344.470 frt 31 krt tesz. A nyeresémmel halálesetre biztosítottak az évi díj 24 százalékat kapják osztalék-képen. A nyereség- és veszteségszámla 317.361 frt 23 kr egyenleget mutat. A választmány ajánlatára 12.361 frt 28 kr új számlára vétetik elő és az évi osztalék részvényenként 275 frttal állapított meg. A tartaléktőke az alapszabály szerű összeg helyett 49.524 frt 17 krra emeltetett, mi által 500.000 frt maximalis összegre szaporodott, a mi a kibocsátott részvénytőke 50 százalékanak felel meg; külön új tartalékba 47.975 frt 83 kr tétetett, vagyis összesen 97.500 frt. A felügyelő bizottság jelentésének meghallgatása után a választmány a fölmmentvény megadott és ajánlatai elfogadottak. Életbiztosításokra vonatkozó fölvilágosításokkal ugyszintén díjkönyvecsekkel a budapesti vezérügynökség, Gizella-ter 6. sz. alatt, szolgál.

Budapesti tőzsde.

Érték-tőzsde.

— április 21-én.

Lapunk zártakor jegyezték a következő árakat:

Magyar aranyjár. 4%.....	102.80
„ papírdarabok	95.40
Osztrák hitelrészvény.....	288.—
Magyar hitelbank.....	292.—
Jelzálogbank	124.
Magyar földhitelintézeti zálog levél 4 1/2 %.....	99.50
Osztrák-magyar bank zálog levél 4 1/2 %.....	101.75
Cs. kir. kör. arany	5.83
20 frankos arany.....	9.99
Német márka.....	61.50

Gabona-tőzsde

Lapunk zártakor jegyezték:

Buza, bászági.....	76-81 kg.	8.10-8.65
„ tiszavidéki	76-81 „	8.05-8.60
„ pestvidéki	76-81 „	8.05-8.60
„ fejeirmegyei	76-81 „	8.10-8.65
„ bácskai.....	76-81 „	8.15-8.70
„ északmagyarországi	76-81 „	7.70-8.35
Rozs	70-72 „	6.15-6.25
árpa takarmány	60-63 „	5.10-5.80
„ égetni való	62-64 „	5.70-6.70
„ sörfőzdei	64-66 „	7.—8.60
zab	39-41 „	6.10-6.60
tengeri új bászági	75 „	5.15-5.20
„ másnemű	73 „	5.10-5.15
köles	— „	4.40-8.90
káposzta repce	— kg.	—
repce, új	— „	—

Marhavásár.

P o z s o n y, április 19-dikén. Fölhajtattott összesen 1291 drb hizott marha, köztük 1023 drb magyar ökör, 14 drb tehén, 6 bika, 4 bivaly, 221 drb nemet ökör, 17 tehén, és 7 drb bika, — drb gácsországi ökör. Az irányzat nagyon élénk volt. Kitünő minőségű árúk keresetnek. Árak jegyeztettek: magyar ökör 50-62 frt, nemet ökör — frt.

B é c s, április 19-dikén. Fölhajtattott összesen 2402 darab és pedig 954 magyar, 1008 galicziai és 440 nemet. A vételkezdő lanyha volt, úgy hogy elsörendű áru is átlag 1 frt árhanatlást szenvedett. Árak: magyar ökör 45-57 frt, galicziai 45-54 frt, nemet 48-61 frt.

Sertés-üzlet.

Budapesti sertésvásár. (A kőbányai sertéskereskedelmi-csarnok jelentése.) április 20-án. Az üzlet változatlan. Magyar urasági öreg, nehéz 40-42 frt, fiatal nehéz 43-43.5 frt., közép 42-42.5 frt., könnyű 43-44 frt., közönséges szedett nehéz 40-41 frt., közép 41-42 — frt., könnyű 42-43 frt. Szerbiai nehéz 41-42 frt., közép 41-42 könnyű 41-42 frt. Hizó egy éves — frt. Hizó két éves makkos — frt. Hizó öreg — frt.

Bécsi sertésvásár, április 20-án. Fölhajtattott összesen 6194 darab. 1342 darab közepes és 1949 darab nehéz sertés, 2903 süldő. Az árak 50 krral csökkentek magyar sertéseknél, a süldők ára tartva. Fizettek: nehéz bakonyi 38-40 frt, silányabb 32-37 frt, süldő 32-42 frt, szalonna 41-42 frt, zsír 45-46 frt. (100 kilogrammonként.)